

nemlig den, at man bestred Rigtigheden af at forhøje Børsskatten. Man har altsaa omvendt sig paa dette Punkt. Den ærede Ordfører nikker til mig; det er smukt; der bliver jo Glæde over dem, der omvender sig. Hvad mig selv angaar, maa jeg sige, at jeg ønsker den størst mulige Indtægt ogsaa paa dette Punkt. Jeg har derfor foreslaaet en Forhøjelse, og den er uden Betænkelighed, saa længe Svingningerne i Kursen paa Københavns Børs er af den Art, som de i Øjeblikket er. Men i samme Øjeblik dette ikke er Tilfældet; og der indtræder en Tilstand, hvor Kurserne gaar op og ned med faa Points, saa er der Mulighed for, at Børsskatten kan virke hemmende, prohibitivt, og saa faar man ikke det ind af den, som man ellers ventede sig. Det er derfor, jeg har betænkt mig paa at foreslaa denne Skat højere; men om denne Skat gælder det, som i øvrigt om de andre Skatter, som det ærede Medlem fra Æbeltoft nævnede, idet han tog visse Forbehold med Hensyn til Skattens Størrelse, at der findes Paragraffer i disse Skattelovforslag, som tillader, at Lovene ophæves inden den 31. Marts 1920. Lovene kan ophæves ved kongelig Resolution, saaledes at man, hvis der virkelig indtræffer saa velsignelsesrige Tilstande her i Landet, at vi ikke behøvede saa store Skatteindtægter, naturligvis vilde komme overens om en Ophævelse eller Ændring af Lovene. Det kunde ske paa den Maade, at Finansministeren og Rigsdagen enedes derom. Jeg har ikke tænkt mig, at jeg skulde have den Myndighed ganske paa egen Haand at gøre sligt. Man maatte komme overens om, hvorledes og under hvilke Former det skulde ske.

Det er de almindelige Bemærkninger, jeg har at gøre til, hvad det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde. Det ærede Medlem — og det takker jeg ham for — gav Tilsagn om, at han med Hensyn til Forslag, jeg har nævnt, vilde gaa med til en hurtig Gennemførelse, nemlig det lille Lovforslag om Afgift paa Spillekort og det meget større Lovforslag om en Forhøjelse af Stempelafgiftsberegningen ved Overdragelse af faste Ejendomme. Hvor meget saadanne Forslag vil indbringe i Statskassen, det er det, man ikke kan sige noget om. Jeg har maattet holde udenfor Be-

regningen alle saadanne Forhold, hvor man ikke med nogenlunde Sikkerhed kan sige, hvad Skatten vil give. Det hele maa blive et løst Overslag, men, som jeg sagde før, i Fjor var det 200 Mill. Kr., i Aar er det 200 Mill. Kr., maaske noget mere. Beløbene er nødvendige nu som før, men om de indkommer — ja, det ser saadan ud, som om de indkommer i Aar, men om de vil indkomme i 1920, derom kan man have et Haab, men ikke nogen sikker Beregning. Man kan kun gaa ud fra det, som nu Erfaringen har vist.

Det ærede Medlem nævnede nogle enkelte af de Forslag, der er fremsatte, og gjorde nogle Bemærkninger derom, og jeg skal følge ham og de øvrige Talere saa kort, jeg kan, paa den Vej, de er slaaet ind paa. Det ærede Medlem nævnede først Ølskatten, og der var han stemt for, og andre var inde paa det samme, at man skulde ikke forhøje Skatten paa det saakaldte forædlede Øl, men derimod, hvis det var nødvendigt at faa et saa stort Beløb ind af Ølskatten, lægge det hele paa Bajerskøllet. Jeg vil gerne derom sige, at naar der stilles Byg til Raadighed for Ølproduktionen, saa er det ikke mindst for, at dette kan frembringe det forædlede Øl. Jeg tror, der er større Interesse for dette end for det andet, og at derfor, naar der nu frembringes mere af dette i Forhold til det bajerske Øl, saa maa Staten sørge for at tage sine Indtægter der, hvor den kan faa dem. Jeg kan meget godt forstaa den Sympati, man nærer for det alkoholsvage Øl, men jeg maa sige omtrent som det ærede 5te Medlem for Hovedstaden (Sigvald Olsen), at Grænsen er flydende mellem de to Ølsorter, thi som bekendt er det saadan, at Bajerskøllet bliver tyndere, efter som det nu brygges, og paa den anden Side er Befolkningen derigennem kommet til at nærme sig mere til alkoholsvagt Øl, og dets Pris er i Detailhandelen vistnok ikke synderlig forskellig fra det andet. Jeg kan meget godt gaa med til Ændringer paa dette Punkt, for det maa for mig være det afgørende, at man faar det ind af Ølskatten, som jeg finansielt har krævet. Men jeg er ikke vis paa, at man bærer sig særdeles forstandigt ad ved at gøre dette. Jeg antager, at forædlet Øl kan taale en ringe Forhøj-